گزارش

حسن محتشم کارشناس مسکن:

فعلا افق افزایش قیمت وجود ندارد

یک کارشناس بازار مسکن با بیان اینکه رشد قیمت مسکن در مقایسه با تورم عمومی منفی شده است، گفت: طی ادوار گذشته قیمت دلاری هر متر خانه در تهران بین ۱۱۰۰ تا ۱۲۰۰ دلار بود که هم اکنون به حدود ۸۸۰ دلار رسیده و اگر به لحاظ سیاسی شرایط باثبات تر شود احتمال جبران این فاصله وجود دارد، اما فعلا چنین افقی دیده نمی شود. حسن محتشم در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: از حدود دو سال قبل رکود بازار مسکن شروع شده و هم اکنون ادامه دارد. این مساله از اقتصاد کلان کشور نشأت گرفته است. اگر بخواهیم تحلیلی از وضعیت بازار مسکن ارایه دهیم باید برگردیم به اینکه چه اتفاقاتی صورت گرفته و ما الان کجا قرار داریم.

وی افزود: به نظر می رسد دولت به خاطر بالا بودن هزینه های خود نسبت به چاپ پول دست و دلباز عمل می کند. تزریق پول بدون پشتوانه به بازارها باعث شده که سطح عمومی قیمت ها مرتب افزایش پیدا کند و طبیعتا قیمت تمام شده مسکن نیز رشد کرده است؛ زیرا مجموعه‌ای از کالاها و خدمات به شکل‌گیری کالایی به نام مسکن می انجامد. نهاده های تولید مسکن شامل زمین، مصالح ساختمانی در کنار دستمزدها به خاطر تاثیرات ناشی از تورم و تزریق پول بدون پشتوانه با افزایش قیمت مواجه شده است.

این کارشناس بازار مسکن ادامه داد: هزینه ساخت مسکن مرتبا بالا می رود اما به دلیل نقدشوندگی پایین، نه قیمت آن در بازار افزایش نداشته بلکه به‌ویژه بعد از جنگ ۱۲ روزه به نوعی مسیر کاهشی به خود گرفته است. محتشم تاکید کرد: سطح عمومی قیمت کالاها مرتبا افزایش می یابد اما می بینیم که قیمت مسکن در دو سال گذشته بالا نرفته و بعضا در مورد مناطق برخوردار و مرفه کلانشهرها شاهد کاهش قیمت نیز بوده‌ایم. علت این است که شرایط جذب سرمایه‌گذاری در این بازار از منطق و اصول اقتصادی خارج شده است. سرمایه معمولا امنیت می خواهد که در حال حاضر در بازار ملک وجود ندارد.

وی با بیان این‌که هم اکنون در وضعیت نه جنگ و نه صلح به سر می بریم گفت: در حال حاضر نمی دانیم جنگ می شود یا نمی شود. این ندانستن باعث شده مسکن بسیار آسیب پذیرتر از قبل شود و معمولا در این مواقع سرمایه‌گذاران استقبال خوبی از بازار مسکن صورت نمی دهند. بنابراین سرمایه ها به سمتی می رود که قابلیت نقدشوندگی بیشتری دارد؛ مثل ارز و طلا. در یک رتبه پایین‌تر نیز می توان به خودرو اشاره کرد که به دلیل آن‌که قیمت پایین‌تری نسبت به مسکن دارد از رونق بهتری در مقایسه با ملک برخوردار است. این کارشناس اقتصاد مسکن با اشاره به تورم نقطه به نقطه ۴۵ درصدی در شهریور امسال گفت: اگر مسکن در مناطق مختلف تهران بین ۱۰ تا ۲۰ درصد رشد کرده باشد بدان معناست که قیمت اسمی این کالا افزایش یافته اما قیمت واقعی آن ۲۵ درصد کاهش داشته است. یعنی تورم بخش مسک منفی شده و مسکن از جهت حفظ ارزش پول، عقب است. لذا کسی فعلا سراغ این بازار نمی رود. محتشم، راهکارهای خروج بازار مسکن از رکود را ثبات سیاسی دانست و گفت: تا زمانی که تکلیف ما با دنیا مشخص نشود و این وضعیت نه جنگ و نه صلح برقرار باشد، سرمایه‌گذاری در بخش های پایه به سختی صورت می گیرد و سرمایه جایی می رود که بتواند دست کم با تورم عمومی همتراز شود. کسانی که طی هفته های اخیر اقدام به خرید طلا و ارز کردند در واقع سود نکردند بلکه جلوی افت سرمایه در برابر تورم را گرفتند. وی با اشاره به رکود تورمی بازار مسکن در هفت سال گذشته بیان کرد: معتقدم افزایش قیمت مسکن و دیگر کالاها محدوده و سقف ندارد. محدوده و سقف آن به شرایط حاکم بر اقتصاد کشور برمی گردد. تا زمانی که تورم و چاپ پول وجود دارد بالا رفتن قیمت ها لاجرم اتفاق می افتد. وقتی دلار طی ۴۷ سال گذشته از هفت تومان به حدود ۱۱۳ هزار تومان رسیده چرا مسکن نباید بالا برود؟ عضو هیات مدیره انجمن انبوه‌سازان استان تهران با بیان این‌که متوسط قیمت دلاری هر متر مسکن در شهر تهران طی یک دهه اخیر در محدوده ۱۱۰۰ تا ۱۲۰۰ دلار بوده است یادآور شد: بین سال های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ یک دوره رکود را در بازار ملک داشتیم که افزایش آن کمتر از نرخ تورم بود اما خودش را با دلار مطابقت داده بود. به محض این‌که در اواخر سال ۱۳۹۶ روند جهش قیمت ارز شروع شد مسکن نیز رشد کرد. به گفته محتشم، هم اکنون ارزش دلاری مسکن حدود ۸۸۰ دلار است که از رشد قیمت ارز در مقایسه با مسکن حکایت دارد. با توجه به همپوشانی دلار و مسکن در وضعیت نرمال باید این فاصله جبران شود اما در حال حاضر خط دلار و مسکن از هم جدا شده و نمی توان درباره زمان قطعی همتراز شدن مسکن و دلار اظهارنظر کرد.

وی گفت: اگر خدای نکرده دوباره جنگ شود وضعیت نامطلوب خواهد شد و به دلیل نااطمینانی از بازار مسکن، رکود این بخش عمیق‌تر می شود. اگر جنگ نشود ولی تحریم ها ادامه یابد تا حدودی تکلیف مشخص خواهد شد و قطعا از شرایط جنگی بهتر است، در این صورت احتمالا شاهد رکود تورمی مسکن و همسویی آن با نرخ ارز خواهیم بود. اگر جنگ نشود و تحریم ها برداشته شود بازار مسکن رونق می گیرد. حتی می توان با احتمال بالایی گفت که در آن صورت ایران بهشت سرمایه‌گذاری خواهد شد و ارزش ریال در برابر تقویت می شود. اما فعلا چشم‌اندازی در تحقق این مساله نمی بینیم.

«آرمان ملی» در گفت وگو با نماینده مجلس بررسی کرد

کلید عبور از بحران ناترازی انرژی

آرمان ملی – صدیقه بهزادپور: ناترازی انرژی از جمله اصلی‌ترین چالش هایی است که این روزها نه تنها در بخش صنعت بلکه مصارف خانگی را با مشکل مواجه ساخته است و به اعتقاد برخی از کارشناسان، تشدید تحریم های ناشی از اسنپ بک و محدودیت در تعامل با کشورهای دیگر، مشکلات در این بخش را افزایش داده است. اما برخی از کارشناس مسئولان بر این باور هستند که مدیریت ناکارآمد و مصرف غیر بهینه انرژی و فقدان نظارت در بخش تولید تجهیزات و تاسیسات گرمایشی و سرمایشی و... با مصرف انرژی بالا، باعث تشدید ناترازی ها و بحران در این زمینه شده است و چنانچه یک سازمان بهینه‌سازی انرژی با محوریت کنترل تولید تاسیسات و تجهیزات مناسب راه‌اندازی شود، می‌توان منابع مالی ناشی از آن را به سمت توسعه نیروگاه ها و افزایش تولید هدایت کرد و به این ترتیب دیگر تحریم هایی مانند آنچه که اکنون اِعمال می‌شود بر کشوری که خود دارای منابع انرژی فراوان است، کارساز نخواهد بود. در این باره و ضرورت های افزایش قیمت بنزین و... با مصطفی نخعی عضو کمیسیون انرژی مجلس گفت‌وگو کرده‌ایم که در ادامه می خوانید.

وضعیت کنونی تحریم ها و گسترده شدن آن از سوی سازمان ملل به دنبال فعال شدن مکانیسم ماشه، را چگونه ارزیابی می‌کنید و راهکارهای مقابله با آنها در حال حاضر را بفرمایید.

ایران در مواجهه با فشارهای خارجی، از جمله تحریم ها و مکانیزم ماشه، نباید دچار نگرانی شود، بلکه اهمیت اتخاذ راهکارهای صحیح و هوشمندانه در این برهه از زمان بسیار مهم است. تمرکز بر تقویت روابط دیپلماتیک و مبادلات تجاری با کشورهای همسایه می‌تواند نقش مهمی در کاهش اثرات تحریم ها ایفا کند. این رویکرد، به عنوان راهکاری مؤثر، می‌تواند به ایران کمک کند تا از فشارهای اقتصادی و سیاسی عبور کند و استقلال خود را حفظ نماید. همچنین، در شرایط کنونی، توجه به توسعه همکاری های منطقه‌ای و بهره‌گیری از ظرفیت های داخلی، از جمله راهکارهای کلیدی است که باید مورد توجه قرار گیرد. این سیاست ها در کنار تلاش های دیپلماتیک، می‌تواند به ایران کمک کند تا در مقابل فشارهای خارجی مقاومتر باشد و مسیر توسعه اقتصادی و سیاسی خود را هموارتر سازد.

به نظر شما اِعمال تحریم‌های بیشتر و اسنپ بک و... تاثیری در شرایط اقتصادی در سطح خرد وکلان به خصوص معیشت مردم نداشته و یا نخواهد داشت؟

در حوزه اقتصادی، امکان دارد که با چالش هایی مواجه باشیم که باید با سیاست‌گذاری مناسب مدیریت شد. در حوزه بین‌المللی، تحولات در بازارهای جهانی، از جمله پیش‌بینی صعود قیمت طلا و تغییرات در تجارت جهانی، بر اقتصاد کشور تأثیرگذار است، اما مسلم است که نمی‌توان در مقابل هر زورگویی برخی از کشورها مانند آمریکا و... به دلیل احتمال فشار بیشتر سر تعظیم فرو آورد، برخی از تحریم ها و محدودیت ها ادامه همان محرومیت هایی است که پیش از این نیز علیه ایران از سوی آمریکا اِعمال می‌شد و کشورهای دیگر هم بدون اسنپ بک از ترس آمریکا از آن تبعیت می‌کردند، در نتیجه می‌توان گفت که تغییرات خیلی زیادی حاصل نشده است. در مواجهه با تحریم های بیشتر ایران می‌تواند با تمرکز بر راهکارهای داخلی و تقویت روابط منطقه‌ای، ایران را در مقابل فشارهای خارجی مقاوم‌تر کند و مسیر توسعه پایدار را هموار سازد. در این میان تمرکز بر راهکارهای داخلی و تقویت روابط منطقه‌ای، می‌تواند ایران را در مقابل فشارهای خارجی مقاوم کند و مسیر توسعه پایدار را هموار سازد.

> برخی از تحریم‌ها و محدودیت‌ها ادامه همان محرومیت‌هایی است که پیش از این نیز علیه ایران از سوی آمریکا اِعمال می‌شد و کشورهای دیگر هم بدون اسنپ بک از ترس آمریکا از آن تبعیت می‌کردند

ناترازی انرژی یکی از مشکلاتی است که پیش از اسنپ بک در کشور وجود داشت و به مشکلاتی چون قطعی برق و کمبود گاز و... منتهی شد. قطعا شرایط موجود برای تقویت و اصلاح زیرساخت‌های نیروگاه‌ها و... به دلیل فقدان سرمایه‌گذار، نبود قطعات مورد نیاز مناسب نیست و این امر بر صنعت و تولید در سطح کلان تاثیر نامطلوبی می‌گذارد که در نتیجه کسری بودجه و... ختم می‌شود. در این راستا چه تمهیدی اندیشیده شده است؟

درباره ناترازی انرژی در حال حاضر و الزاماتی که برای انجام اصلاحات و... وجود دارد می‌توانیم برخی را با ارتقای سطح تولید داخلی و استفاده از ظرفیت های موجود به خصوص در بخش تجدیدپذیرها و... رفع کنیم و برخی را نیز در تعامل با برخی کشورهای همسایه و دوست جبران کنیم. اما در حال حاضر بیشترین و بزرگترین چالش ما این است که هیچ سازمانی که متولی اصلی بخش بهینه‌سازی انرژی در کشور باشد وجود ندارد. در حقیقت هدررفت انرژی در نتیجه استفاده از تجهیزات سرمایشی، گرمایشی، لوازم خانگی و... به قدری زیاد است که اگر راهکاری مناسب در این بخش به کارگرفته شود، بخش بزرگی از ناترازی انرژی کشور در حوزه‌های مختلف جبران می‌شود. در حقیقت هم اکنون یکی از اصلی‌ترین مشکلات کشور عدم وجود سازمانی است که به بهینه‌سازی مصرف انرژی، به ویژه در وسایل گرمایشی و خنک‌کننده، متمرکز شود. بسیاری از این وسایل مصرف انرژی بالایی دارند و بهینه‌سازی آنها می‌تواند تأثیر بسزایی در کاهش ناترازی انرژی داشته باشد و از سوی دیگر می‌تواند به بروزرسانی نیروگاه‌ها و تجهیزات انرژی کشور نیز منجر شود. در نتیجه به نظر من، در شرایط کنونی، یکی از بهترین اقداماتی که می‌تواند به بهبود وضعیت ناترازی انرژی در کشور کمک کند، تعریف و تأسیس یک سازمان یا معاونت متمرکز بر بهینه‌سازی مصرف انرژی است. این سازمان باید به‌طور جدی در حوزه‌های مختلف، از جمله لوازم خانگی و تاسیسات سرمایشی و گرمایشی، فعالیت کند. عدم وجود یک نهاد متمرکز و نظارتی در این حوزه، باعث شده که بسیاری از وسایل و تجهیزات مصرف انرژی بالایی داشته باشند. در حال حاضر، حتی اگر تولید انرژی کشور افزایش یابد، بدون بهینه‌سازی مصرف، همچنان با کمبود انرژی مواجه خواهیم بود. به همین دلیل، ایجاد یک سازمان که بتواند استانداردهای جهانی را در مصرف انرژی تعریف و نظارت کند، امری ضروری است.

وظیفه اصلی این سازمان که به گفته شما به صورت یک معاونت نیز شروع به کار خواهد کرد در چه محورهایی متمرکز خواهد بود؟

– با توجه به اینکه در قانون برنامه هفتم توسعه، ماده ۴۶ به تأسیس معاونت سازمان بهینه‌سازی انرژی به عنوان یک نهاد بالادست تاکید شده است، در حال پیگیری جدی این امر هستیم تا این اقدام به عنوان یک گام مؤثر در بهبود وضعیت مصرف انرژی و کاهش ناترازی انرژی در کشور اجرایی شود. معاونت سازمان بهینه‌سازی انرژی باید به‌طور جدی به تشویق مردم برای مصرف بهینه انرژی بپردازد. این نهاد می‌تواند با نظارت بر واحدهای صنعتی و مصارف خانگی، استانداردهای جدیدی را برای کاهش مصرف انرژی در تمامی حوزه‌ها، از جمله سیستم‌های سرمایشی و گرمایشی و لوازم خانگی، تعریف کند. قطعاً حل چالش‌های موجود بدون وجود یک نهاد متمرکز و نظارتی، کنترل مصرف انرژی در کشور به سختی امکان‌پذیر است. به همین دلیل، تأسیس این معاونت می‌تواند به عنوان یک راهکار کلیدی در حل مشکلات ناترازی انرژی و بهینه‌سازی مصرف انرژی در کشور مطرح شود. در حقیقت ما امیدواریم، با ایجاد این معاونت، می‌توان کنترل محسوس‌تری بر مصرف انرژی داشت و با تعریف استانداردهای جدید، به بهبود وضعیت انرژی کشور کمک کرد. این اقدامات نه تنها به کاهش ناترازی انرژی کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به افزایش کارایی و کاهش هزینه‌های انرژی در کشور نیز منجر شود. در این راستا، در شرایط کنونی، اگر ما به طور صحیح و مؤثر در مسیر بهینه‌سازی مصرف انرژی گام برداریم، می‌توانیم تأثیر تحریم‌ها را به حداقل برسانیم. کشور ما با داشتن منابع انرژی قوی، می‌تواند به سمت استقلال انرژی حرکت کند و وابستگی به نفت و انرژی‌های فسیلی را کاهش دهد. از طرف دیگر، با بهینه‌سازی مصرف انرژی و استفاده از منابع تجدیدپذیر، می‌توانیم وابستگی خود را به نفت کاهش دهیم. این امر به ما این امکان را می‌دهد که در برابر تحریم‌ها مقاومتر شویم و از نوسانات بازار جهانی کمتر آسیب ببینیم. همچنین با صرفه جویی حاصل از بهینه‌سازی مصرف انرژی می‌توانیم فرصتی برای صادرات و افزایش درآمدهای ارزی داشته باشیم که می‌توانیم در توسعه ظرفیتهای نیروگاهی به کار بگیریم که در نهایت بهبود وضعیت اقتصادی کشور را به دنبال خواهد داشت. بدیهی است، حرکت به سمت بهینه‌سازی مصرف انرژی، نه تنها به کاهش ناترازی انرژی کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به توسعه پایدار و حفظ محیط زیست نیز منجر شود.

اقداماتی مانند راه‌اندازی سازمان بهینه‌سازی مصرف انرژی و... در حقیقت رویکردهایی هستند که بتوان از آن برای صرفه جویی انرژی بهره گرفت، اما در حال حاضر ما برای تولید انرژی مشکل داریم که به دلیل تحریم‌ها، مدیریت ناکارآمد و... امکان تولید انرژی مثلاً استخراج نفت وگاز از میادین مشترک در پارس جنوبی و... به دلیل ناتوانی در فشارافزایی را نداریم. آیا راهی برای حل این مشکل وجود دارد؟

بله در صحبت‌های خودم اشاره کردم که اگر بهینه‌سازی مصرف انرژی انجام شود و مانع از هدررفت انرژی به دلیل استفاده از تجهیزات سرمایشی و گرمایشی و لوازم خانگی غیراستاندارد شویم، می‌توانیم سرمایه‌های صرفه جویی شده از این محل را به سمت توسعه نیروگاهی هدایت کنیم یا در همین بخش فشارافزایی متمرکز شویم. علاوه بر این با اِعمال تحریم‌ها ما همچنان می‌توانیم از همکاری برخی از کشورهای دوست که پیش از این نیز با ما در تعاملات نفت و... بوده‌اند، بهره گیریم و در زمینه فناوری‌های انرژی پیشرفته نیز استفاده کنیم، این همکاری‌ها می‌تواند به انتقال فناوری و دانش فنی کمک کند. به علاوه با این صرفه جویی و بهینه‌سازی مصرف انرژی می‌توانیم با سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه فناوری‌های جدید استفاده کنیم تا به تدریج وابستگی خود را به فناوری‌های خارجی کاهش دهیم و توانمندی‌های داخلی را افزایش دهیم. از طرف دیگر، به موازات بهره‌برداری از منابع فسیلی، باید به سمت توسعه منابع تجدیدپذیر حرکت کنیم. این امر می‌تواند به کاهش وابستگی به نفت و گاز و همچنین بهبود وضعیت انرژی کشور کمک کند. در مجموع باید گفت که برای دستیابی به بهینه‌سازی مصرف انرژی و بهره‌برداری مؤثر از منابع نفت و گاز، نیاز به یک رویکرد جامع و چندجانبه داریم. این رویکرد باید شامل توسعه فناوری، همکاری‌های بین‌المللی و سرمایه‌گذاری در منابع تجدیدپذیر باشد تا بتوانیم به یک آینده پایدار و مستقل انرژی دست یابیم. در این میان نباید از این امر غافل شد که، حتی اگر تولید را افزایش دهیم، اگر نتوانیم مصرف را کنترل کنیم، ممکن است به نتایج مطلوب نرسیم. بنابراین، نیاز به یک استراتژی جامع برای مدیریت مصرف انرژی داریم. برای بهینه‌سازی مصرف انرژی، نیاز به تجهیزات و فناوری‌های پیشرفته داریم. این موضوع می‌تواند تحت تأثیر تحریم‌ها قرار گیرد و مانع از دستیابی به اهداف ما شود. باید به دنبال فناوری‌های نوین و تجهیزات کارآمد باشیم که مصرف انرژی را کاهش و بهره‌وری را افزایش دهد. در این راستا، ایجاد فرهنگ بهینه‌سازی مصرف انرژی می‌تواند به کاهش مصرف کمک کند. این امر می‌تواند شامل آموزش‌های لازم برای استفاده بهینه از انرژی باشد. علاوه بر این باید یک سیستم مدیریت مصرف انرژی ایجاد کنیم که بتواند مصرف را کنترل کند و به ما کمک کند تا از منابع خود به بهترین نحو استفاده کنیم.

> در شرایط کنونی، یکی از بهترین اقداماتی که می‌تواند به بهبود وضعیت ناترازی انرژی در کشور کمک کند، تعریف و تأسیس یک سازمان یا معاونت متمرکز بر بهینه‌سازی مصرف انرژی است

به نظر شما در زمان کنونی، امکان توسعه فناوری‌ها و دانش و تکنولوژی به منظورکاهش یا رفع ناترازی‌ها در بخش انرژی با توجه به موانع پیش رو وجود دارد؟

پیشرفت‌های چشمگیر در صنایع موشک‌سازی، انرژی هسته‌ای و پهپادسازی نشان‌دهنده این است که ایران می‌تواند در زمینه‌های مختلف به خودکفایی برسد و از این توانمندی‌ها برای بهبود وضعیت انرژی و برداشت از میادین نفت و گاز بهره‌برداری کند. با توجه به پیشرفت‌های علمی، ایران می‌تواند به تکنولوژی‌های نوین دست یابد که به بهینه‌سازی مصرف انرژی و افزایش برداشت از میادین مشترک نفت و گاز کمک می‌کند. این امر می‌تواند به کاهش وابستگی به فناوری‌های خارجی و افزایش خودکفایی منجر شود. با استفاده از فناوری‌های پیشرفته، می‌توانیم هزینه‌های عملیاتی را کاهش دهیم و بهره‌وری را افزایش دهیم. این موضوع می‌تواند به ما کمک کند تا منابع مالی بیشتری برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های جدید و افزایش تولید داشته باشیم. قطعاً پیشرفت در حوزه‌های علمی و تکنولوژیکی می‌تواند به توسعه پایدار و حفظ محیط زیست کمک کند. با بهینه‌سازی مصرف انرژی و استفاده از منابع تجدیدپذیر، می‌توانیم به یک آینده پایدار دست یابیم. هرچند شاید با وجود پیشرفت‌های علمی، تحریم‌ها مانع از دستیابی به برخی فناوری‌ها و تجهیزات مورد نیاز برای افزایش تولید و بهره‌وری شوند، اما قطعاً این موضوع با یک استراتژی جامع برای مدیریت این چالش‌ها می‌تواند حل شود. از طرف دیگر بدیهی است، با بهینه‌سازی مصرف انرژی، می‌توانیم میلیاردها دلار صرفه جویی کنیم. این صرفه جویی می‌تواند به کاهش هزینه‌های عملیاتی صنایع و دولت کمک کند و منابع مالی بیشتری برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های جدید فراهم آورد. صرفه جویی در مصرف انرژی می‌تواند به افزایش درآمدهای ملی منجر شود. این درآمدها می‌توانند به توسعه زیرساخت‌ها، تحقیق و توسعه و بهبود کیفیت زندگی مردم اختصاص یابند. با منابع مالی صرفه جویی شده، می‌توانیم به توسعه تجهیزات و فناوری‌های نوین بپردازیم. این امر می‌تواند به افزایش توانمندی‌های داخلی و کاهش وابستگی به فناوری‌های خارجی منجر شود. از این رو آنچه که نباید فراموش شود اینکه؛ باید به دنبال سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه فناوری‌های جدید باشیم که بتوانند به بهینه‌سازی مصرف انرژی و افزایش بهره‌وری کمک کنند. دیگر اینکه ایجاد فرهنگ بهینه‌سازی مصرف انرژی در بین مردم و صنایع می‌تواند به کاهش مصرف کمک کند. این امر می‌تواند شامل آموزش‌های لازم برای استفاده بهینه از انرژی باشد.

تاکید شما بر صرفه جویی انرژی و بهینه‌سازی مصرف قطعا می‌تواند کارساز باشد، اما تا آن زمان در مواجهه با چالش‌هایی مانند کمبود منابع ارزی برای واردات بنزین یا ناتوانی برای تولید و فرآوری این محصول کشور را با مشکلاتی روبرو کرده است که باعث زمزمه‌هایی درباره احتمال افزایش قیمت بنزین شده است. بحث و بررسی‌ها در مجلس در این باره به کجا رسیده است؟

هنوز هیچ اقدام خاصی برای افزایش قیمت بنزین صورت نگرفته است، در حقیقت این اقدام باید با بررسی‌های کارشناسی شده در حوزه‌های مختلف مانند بودجه و... انجام شود که فعلاً کاری صورت نگرفته است. اما واقعاً به نظرم متعادل کردن قیمت بنزین نیازی عادلانه است. چرا که همزمان با افزایش قیمت بسیاری از کالاها قیمت بنزین تقریباً ثابت باقی مانده است، از سوی دیگر این عادلانه نیست که برخی از خانوارها با داشتن سه خودرو یا بیشتر از یارانه بنزین بهره‌مند شوند، در حالی که برخی از خانواده‌های آسیب پذیر، به دلیل نداشتن خودرو از این یارانه محروم باشند. در حالی که بر اساس اصول عدالت محوری، باید از درآمدهای ثروتمندان به افراد آسیب پذیر یارانه بدهیم، اما الان این امر برعکس شده است، از این رو با توجه به شرایط کنونی اقتصادی و افزایش قیمت اقلام اساسی، نیاز به یک رویکرد عادلانه در قیمت‌گذاری بنزین احساس می‌شود و عادلانه‌سازی قیمت می‌تواند به کاهش نابرابری‌ها کمک کند. اما قطعاً با افزایش قیمت بنزین بدون بررسی‌های کارشناسی، ممکن است فشار بیشتری بر اقشار آسیب‌پذیر جامعه وارد شود. عادلانه‌سازی قیمت می‌تواند به کاهش این فشار کمک کند و به تأمین نیازهای اساسی افراد کمک نماید. از این رو قطعاً عادلانه‌سازی قیمت بنزین و توزیع یارانه‌ها می‌تواند به عنوان یک استراتژی کلیدی در تأمین عدالت اجتماعی و بهبود وضعیت اقتصادی مطرح شود. با اتخاذ رویکردهای مناسب و بررسی‌های کارشناسی، می‌توانیم به یک آینده پایدار و عادلانه دست یابیم.

> باید به دنبال فناوری‌های نوین و تجهیزات کارآمد باشیم که مصرف انرژی را کاهش و بهره‌وری را افزایش دهد. در این راستا، ایجاد فرهنگ بهینه‌سازی مصرف انرژی می‌تواند به کاهش مصرف کمک کند

مسأله توزیع عادلانه یارانه فقط درباره بنزین باید اجرا شود یا اینکه درباره دیگر حامل‌های انرژی چون برق، گاز و... نیز صادق است؟

بله حتما در این حوزه نیز نیاز به یک رویکرد عادلانه در توزیع یارانه‌های انرژی (آب، برق، گاز) و تأثیر آن بر اقشار مختلف جامعه است. با توجه به شرایط اقتصادی و نابرابری‌های موجود، پیشنهاد شما برای بازنگری در سیاست‌های یارانه‌ای و اختصاص آن به اقشار آسیب‌پذیر، بسیار منطقی و ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به اینکه برخی افراد در خانه‌های لاکچری زندگی می‌کنند و مصرف بالایی از آب، برق و گاز دارند، عادلانه نیست که یارانه‌های انرژی به صورت یکسان برای همه تعیین شود. بازنگری در این سیاست می‌تواند به کاهش نابرابری‌ها کمک کند. اختصاص یارانه به اقشار آسیب‌پذیر می‌تواند به بهبود وضعیت معیشتی آنها کمک کند. این اقدام می‌تواند به تأمین نیازهای اساسی این افراد و کاهش فشار اقتصادی بر آنها منجر شود. با افزایش تعرفه‌ها برای مصرف‌کنندگان پرمصرف، می‌توانیم آنها را به سمت مصرف بهینه‌تر انرژی هدایت کنیم. این موضوع می‌تواند به کاهش فشار بر منابع طبیعی و محیط زیست کمک کند. قطعاً ممکن است برخی افراد و گروه‌ها در برابر تغییرات در سیاست‌های یارانه‌ای مقاومت کنند. این نیاز به یک استراتژی مناسب برای مدیریت این تغییرات دارد. از این رو، برای اجرای این سیاست‌ها، نیاز به بررسی‌های کارشناسی و تحلیل دقیق وضعیت اقتصادی و اجتماعی داریم تا بتوانیم تصمیمات بهتری اتخاذ کنیم.